

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กฤษฎา เกิดดี. ประวัติศาสตร์ภาพยนตร์ : การศึกษาว่าด้วย 10 ตระกูลสำคัญ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ หสน, 2541.

จีระบุญย์ ทศนบรรจง. การศึกษาเชิงวิเคราะห์ลักษณะของภาพยนตร์ไทยยอดนิยมประเภทวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

บุญรักษ์ บุญยะเขตมาลา. ศิลปะแขนงที่เจ็ด : เพื่อวัฒนธรรมแห่งการวิจารณ์ภาพยนตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2538.

ประชา สุวิธานนท์. แล่นเรือเถื่อน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มติชน, 2540.

ลักขณา คมคาย. การใช้อาหารเพื่อสื่อความหมายในภาพยนตร์คัดเฉพาะเรื่อง.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

วิทยา นาควัชระ. สัมภาษณ์, 20 สิงหาคม 2541.

ศิริชัย ศิริกายะ และกาญจนา แก้วเทพ. ทฤษฎีการสื่อสารมวลชน. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาการสื่อสารมวลชน, 2531.

ภาษาต่างประเทศ

Berger, Athur Asa. Media analysis techniques. London : Sage, 1986.

Berger, Athur Asa. Popular culture genres : theories and texts. London : Sage, 1986.

Browne, Nick. Interview, 12 November 1998.

Bywater, Tim and Sobchack, Thomas. An introduction to film criticism : major critical approaches to narrative film. New York : Longman, 1989.

Cowie, Elizabeth. Representing the woman : cinema and psychoanalysis. Hampshire: Macmillan Press, 1997.

- Debord, Guy. The society of the spectacle. Translated by Donald Nicholson-Smith. New York : Zone Books, 1994.
- De Mordant, Walter J. A writer's guide to literature. New York : McGraw-Hill, 1965.
- Denzin, Norman K. Images of postmodern society : Social theory and contemporary cinema. London : Sage, 1991.
- Denzin, Norman K. The cinematic society : The voyeur's gaze. London : Sage, 1995.
- Docherty, Thomas. Postmodernism : A reader. Harvester Wheatsheaf, 1993.
- Gehring, Wes D., ed. Handbook of American Film Genres. U.S.A. : Greenwood Press, 1988.
- Lacan, Jacques. The four fundamental concepts of psychoanalysis. Translated by Alan, Sheridan. New York : Penguin, 1991.
- McQuail, Dennis. Mass communication theory : an introduction. 3rd ed. London : Sage, 1994.
- Mulvey, Laura. Visual and other pleasures. Bloomington : Indiana University Press, 1989.
- Nicholas, Bill., ed. Movies and methods : An anthology. Berkeley : California Press, 1976.
- Satre, Jean-Paul. Being and nothingness. New York : Philosophical Library, 1943.
- Screen. The sexual subject : a Screen reader in sexuality. London : Routledge, 1992.
- Shattuc, M. Jane. "Postmodern Misogyny in Blue Velvet," GENDERS 13 (Spring 1992) : 73-87.

ภาคผนวก

เนื้อเรื่องย่อภาพยนตร์เรื่อง Rear Window (U.S.A. 1954)

เจฟฟรีเป็นโพลีโด้เจอนอลิสต์มือดีของนิวยอร์กแห่งหนึ่ง เขาได้รับอุบัติเหตุจากการถ่ายภาพทำให้ขาหักต้องรักษาตัวอยู่ที่ห้องพัก เจฟฟรีรู้สึกเบื่อหน่ายที่ต้องนั่งเฉยๆ อยู่ในห้อง แต่แล้วเมื่อเขามองออกไปนอกหน้าต่างห้อง เขาก็ได้พบกับงานอดิเรกที่ทำให้เขาหายเบื่อโดยสิ้นเชิง เขาจ้องมองเพื่อนบ้านที่อาศัยอยู่ที่ตึกฝั่งตรงข้าม เจฟฟรีรู้สึกสนุกสนานไปกับชีวิตของเพื่อนบ้าน เขาตั้งชื่อให้แต่ละคนตามลักษณะที่เขาเห็น เขาตั้งชื่อให้หญิงสาวผมทองที่มีหนุ่ม ๆ มาติดพันมากมายว่า Miss Torso เพราะเธอชอบเดินราไปทำงานบ้านไปในชุดที่เปิดเผยให้เห็นสัดส่วนเขาเรียกหญิงวัยกลางคนที่โดดเดี่ยวว่า Miss Lonely Heart เพราะเธออยู่เพียงลำพังอย่างเศร้าสร้อย เจฟฟรีเพลิดเพลินกับการจ้องมองชีวิตของเพื่อนบ้านจนไม่ใส่ใจคำเตือนของสเตลล่า พยาบาลที่มาคอยดูแลเขา นอกจากนี้เขายังเพิกเฉยกับลิซ่าเพื่อนหญิงของเขาด้วย เขาได้เห็นชีวิตของผู้คนมากมาย เขาได้เห็นคู่แข่งงานใหม่ที่เพิ่งย้ายมาอยู่ เขาได้เห็นคู่แข่งงานบางคู่ที่เอาแต่ทะเลาะกันทุกวัน ในคืนวันหนึ่งเจฟฟรีได้ยินเสียงผู้หญิงกรีดร้องโหยหวน และหลังจากนั้นเขาก็ไม่ได้เห็นภรรยาของคู่แข่งงานที่ทะเลาะกันทุกวันอีกเลย เจฟฟรีตั้งข้อสงสัยว่าสามีคงจะฆ่าภรรยาของตัวเองไปเสียแล้ว เจฟฟรีพุ่งความสนใจทั้งหมดไปที่ห้องพักของคู่แข่งงานที่ไม่มีความสุขนี้ เขาโทรศัพท์ไปบอก ดอยล์ เพื่อนตำรวจนักสืบของเขาถึงข้อสงสัยของเขา แต่ดอยล์ไม่เชื่อเจฟฟรีเพราะเจฟฟรีไม่ได้เห็นการฆาตกรรมและไม่มีหลักฐานยืนยันข้อสันนิษฐานที่ตั้งขึ้น เจฟฟรีบอกลิซ่าและสเตลล่าถึงข้อสงสัยนี้ ในตอนแรกทั้งสองก็ไม่เชื่อ แต่เมื่อพวกเขาได้เห็นท่าทางแปลก ๆ ของชายผู้นั้นพวกเขาก็เริ่มเห็นด้วยกับเจฟฟรี สุดท้ายลิซ่าแอบไปดูชื่อของชายผู้นั้นและได้ทราบว่าเขาชื่อ ทอร์วัลด์ ต่อมาสุนัขของคนที่อาศัยอยู่ในตึกฝั่งตรงข้ามถูกฆ่าตาย เจฟฟรีสังเกตเห็นว่าสุนัขตัวนั้นชอบไปเวียนเปื้อนอยู่แถวๆ แปลงดอกไม้ของทอร์วัลด์ เขาสงสัยว่าทอร์วัลด์ฆ่าภรรยาและฝังเอาไว้ได้แปลงดอกไม้ เมื่อเจ้าสุนัขตัวนั้นไปดมย่ำที่แปลงดอกไม้ ทอร์วัลด์จึงฆ่ามันเสีย ลิซ่ากับสเตลล่าอยากจะลองชุดที่แปลงดอกไม้ว่ามีศพของมิสซิสทอร์วัลด์หรือไม่ เจฟฟรีจึงโทรศัพท์ไปขู่ทอร์วัลด์ว่าเขารู้เรื่องที่ทอร์วัลด์ฆ่าภรรยาและเขาต้องการพบกับทอร์วัลด์เพื่อพูดคุยถึงเรื่องนี้ เมื่อเจฟฟรีล่อทอร์วัลด์ออกไปแล้วลิซ่าและสเตลล่าจึงไปชุดที่แปลงดอกไม้แต่ทั้งสองไม่พบอะไร ลิซ่าจึงป็นเข้าไปหาแหวนแต่งงานของมิสซิสทอร์วัลด์จากในห้องของทอร์วัลด์ เธอพบแหวนแต่งงานแต่เธอนี้ออกจากห้องนั้นไม่ทันเพราะทอร์วัลด์กลับมาถึงห้องแล้ว เจฟฟรีโทรศัพท์แจ้งตำรวจ ตำรวจจึงเข้ามาคลี่คลายเรื่องราวในห้องของทอร์วัลด์ ลิซ่ารอดจากเงื้อมมือทอร์วัลด์ เธอพยายามอวดแหวนแต่งงานให้เจฟฟรีเห็น ทอร์วัลด์เห็นกริยาของลิซ่าจึงเข้าใจได้ในทันทีว่ามีคนคอยจ้องมองเขาอยู่จากตึกฝั่งตรงข้าม สเตลล่าตามไปประกันตัวลิซ่าที่สถานีตำรวจ เจฟฟรีอยู่ที่ห้องเพียงคนเดียว เสียง

โทรศัพท์ตั้งขึ้นเจฟฟรี นึกว่าดอยล์โทรมา เขาจึงรายงานความเป็นไปในห้องของทอร์วัลด์ แต่ปรากฏว่าคนที่โทรมาไม่ใช่ดอยล์ เจฟฟรีรู้สึกกลัวเพราะเขารู้ว่าคนที่โทรมาคงเป็นใครไปไม่ได้ นอกจากทอร์วัลด์ เจฟฟรีไม่มีอาวุธใดๆนอกจากกล้องถ่ายรูปของเขา ทอร์วัลด์เข้ามาในห้องของเจฟฟรี และพยายามเข้ามาทำร้ายเจฟฟรี เจฟฟรีกดไฟแฟลชให้ทอร์วัลด์แสบตาเป็นการถ่วงเวลา อย่างไรก็ตามทอร์วัลด์เข้าถึงตัวเจฟฟรีจนได้ ทอร์วัลด์พยายามผลักเจฟฟรีให้ตกหน้าต่าง เจฟฟรีมองเห็นดอยล์และลิซ่าในห้องของทอร์วัลด์เขาจึงตะโกนขอความช่วยเหลือตำรวจจึงขึ้นมาจับกุมตัวทอร์วัลด์ได้ แต่เจฟฟรีตกลงมาจากหน้าต่างจนขาหักทั้งสองข้าง ในที่สุดทอร์วัลด์ก็ยอมรับสารภาพว่าเขาฆ่าภรรยาของตัวเอง

กำกับการแสดงโดย : Alfred Hitchcock

หมายเหตุ : ได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงรางวัล Oscar ในปี 1955 ในสาขา Best Cinematography, Best Director, Best Sound และ Best Screenplay

ได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงรางวัล British Academy Awards ประจำปี 1955 ในสาขา Best Film from any Source

เนื้อเรื่องย่อภาพยนตร์เรื่อง Peeping Tom (England, 1960)

มาร์คเป็นผู้ช่วยดากล้องในโรงถ่ายภาพยนตร์ แต่ในยามว่างเขาจะไปถ่ายรูปปลุกใจเสือป่าให้กับร้านค้าแห่งหนึ่ง มาร์คหมกมุ่นกับการถ่ายภาพยนตร์สารคดีของเขาอย่างมาก เขาไม่เคยออกจากบ้านโดยไม่มีกล้อง เขาบันทึกภาพทุกอย่างที่เขาสนใจ มาร์คจะเกิดความรู้สึกตื่นเต้นเร้าใจเมื่อได้เห็นความกลัวของคนอื่น เขาตั้งใจถ่ายทำสารคดีเกี่ยวกับความกลัว เขาลงทุนฆ่าผู้หญิงโสเภณีเพื่อที่จะได้ถ่ายภาพความกลัวของเธอก่อนที่จะตาย ความผิดปกติของมาร์คนั้นเนื่องมาจากการที่พ่อของมาร์ค ใช้เขาเป็นตัวทดลองตั้งแต่เด็กในเรื่องผลของความกลัวที่มีต่อระบบประสาท โดยการทำให้มาร์คกลัวและถ่ายภาพยนตร์เก็บเอาไว้ใช้ศึกษา วันหนึ่งมาร์คแอบมองเข้าไปในห้องที่เขาแบ่งให้คนอื่นเช่า เขาได้เห็นการฉลองงานวันเกิด เฮเลนหญิงสาวเจ้าของวันเกิดออกมาแนะนำตัวและชักชวนให้มาร์คเข้าไปร่วมงาน มาร์คปฏิเสธ เฮเลนจึงตัดเค้กไปให้มาร์คที่ห้อง เฮเลนขอให้มาร์คฉายภาพยนตร์ที่เขาถ่ายให้เธอดู มาร์คตัดสินใจเอาภาพยนตร์ที่พ่อของเขาถ่ายเอาไว้มาให้เฮเลนดู เฮเลนรู้สึกหวาดกลัวและโกรธที่เห็นว่าพ่อของมาร์คกลับแกล้งมาร์ค เพื่อนของเฮเลนขึ้นมาตามเธอลงไปทำงานเลี้ยงเฮเลนจึงขอดัว หลังจากนั้นมาร์คได้ฆ่าหญิงสาวคนหนึ่งโรงถ่ายภาพยนตร์ เขาเก็บศพของเธอเอาไว้ในกระเป๋าเดินทางที่ใช้เป็นของประกอบฉาก เมื่อกองถ่ายต้องกลับมาถ่ายซ้อมบางฉากพวกนักแสดงต้องเปิดกระเป๋าใบนั้น ทุกคนจึงได้เห็นว่ามีการฆาตกรรมเกิดขึ้น ตำรวจมาตามสืบสวนที่โรงถ่ายภาพยนตร์ ความสัมพันธ์ระหว่างมาร์คและเฮเลนพัฒนาขึ้น เฮเลนขอให้มาร์คถ่ายภาพประกอบหนังสือเด็กที่เธอแต่ง มาร์คตั้งใจมากที่เฮเลนให้ความสำคัญกับเขา แต่มาร์ครู้สึกเกรงกลัวแม่ของเฮเลนที่เป็นหญิงตาบอดเพราะทำทางเธอรู้เรื่องของเขามากกว่าคนอื่น แม่ของเฮเลนขึ้นมาในห้องของมาร์คพร้อมทั้งขู่มาร์คให้ทำตัวดี ๆ ไม่อย่างนั้นเธอจะพาเฮเลนจากไป มาร์คอยากจะจบสารคดีของเขาแต่ฟิล์มที่ถ่ายมากลับไม่ได้ดังที่เขาต้องการ มาร์คจึงต้องลงมืออีกครั้ง คราวนี้ตำรวจตามสะกดรอยมาร์คอยู่ดังนั้นเมื่อนางแบบภาพปลุกใจเสือถูกฆ่าตายทุกคนจึงรู้ว่ามาร์คคือฆาตกร ในขณะเดียวกันเฮเลนซึ่งแอบดูภาพยนตร์ที่มาร์คถ่ายเอาไว้ก็เห็นภาพการฆาตกรรมที่มาร์คบันทึกเอาไว้ เฮเลนรู้สึกกลัวมาก มาร์คเข้ามาพบเธอพอดี เขาบอกให้เธอสงบอารมณ์เอาไว้เพราะเขารู้ดีว่าเขาไม่สามารถควบคุมตัวเองได้หากเขาเห็นความกลัวของเธอ ตำรวจมาถึงบ้านของมาร์ค มาร์ครีบถ่ายภาพตำรวจที่กำลังจะบุกเข้ามาเอาไว้ จากนั้นเขาก็ตั้งกล้องเพื่อบันทึกภาพของตัวเองขณะฆ่าตัวตายด้วยวิธีเดียวกับที่เขาฆ่าเหยื่อของเขา

กำกับแสดงโดย : Michael Powell

เนื้อเรื่องย่อภาพยนตร์เรื่อง Blow-Up (England, 1966)

โทมัสเป็นดากล้องถ่ายภาพแฟชั่นที่ประสบความสำเร็จในกรุงลอนดอน เขามีโครงการที่จะทำหนังสือรวมภาพถ่ายเกี่ยวกับสถานะของมนุษย์ ดังนั้นเขาจึงแอบปลอมตัวเป็นคนตงานไปรวมกลุ่มกับคนตงานอื่นๆและแอบถ่ายรูปคนเหล่านั้น เมื่อเขาว่างจากการถ่ายภาพนางแบบเขาได้ออกไปตระเวนถ่ายภาพที่จะใช้ในหนังสือของเขา และในครั้งนี่เขาได้ไปถ่ายรูปในสวนสาธารณะแห่งหนึ่ง ในตอนแรกเขาถ่ายภาพทิวทัศน์ต่าง ๆ แต่เมื่อเขามองเห็นคูรักรุ่นหนึ่งโทมัสก็แอบตามคูรักรุ่นนั้นไป เขาแอบถ่ายรูปคนทั้งสองเอาไว้ เมื่อฝ่ายหญิงเห็นว่าโทมัสถ่ายรูปของพวกเธอ เธอก็รีบวิ่งมาขอฟิล์มคืนจากโทมัส แต่โทมัสไม่ยอมมอบฟิล์มให้เธอ หญิงสาวคนนั้นจึงพยายามจะแย่งกล้องจากมือของโทมัส โทมัสเริ่มรู้สึกโกรธแต่จู่ๆหญิงสาวคนนั้นก็พลละจากเขาไป เมื่อโทมัสกลับไปสตูดิโอเขาก็ต้องประหลาดใจเพราะหญิงสาวจากสวนสาธารณะมาหาเขาและขอฟิล์มคืนอีกครั้ง โทมัสยังยืนยันไม่ยอมมอบฟิล์มให้เธอ หญิงสาวคิดว่าเขาต้องการร่างกายของเธอเป็นของแลกเปลี่ยน เธอจึงเสนอตัวให้โทมัสแต่โทมัสปฏิเสธพร้อมกับมอบฟิล์มม้วนอื่นให้เธอไปเพื่อตัดปัญหา หญิงสาวนั่งคุยกับโทมัสอีกพักหนึ่งก่อนที่จะผลุนผลันจากไป โทมัสรีบไปล้างฟิล์มและเอารูปที่อัดแล้วมาแขวนเรียงกันตามลำดับ เขารู้สึกสงสัยท่าทางของหญิงสาวเขาจึงพยายามสังเกตว่าจะอะไรทำให้เธอรู้สึกตื่นเต้นตกใจ เขาไปขยายภาพในจุดที่เขาคาดว่าเป็นจุดที่หญิงสาวกำลังจ้องมองอยู่ ภาพที่ขยายขึ้นมานั้นทำให้เขาได้เห็นภาพลาง ๆ ของชายคนหนึ่งถือปืนยืนอยู่ในพุ่มไม้ โทมัสคิดว่าเขาได้ช่วยชีวิตชายคนรักของหญิงคนนั้น แต่ก่อนที่เขาจะทำอะไรต่อไปเขาก็ถูกหญิงสาวสองคนที่ยากจะเป็นนางแบบเข้ามาขัดจังหวะ โทมัสมีความสัมพันธ์กับหญิงสาวทั้งสอง หลังจากนั้นเขาบังเอิญมองเห็นอะไรบางอย่างในภาพซึ่งจุดนั้นเขาไม่เคยเห็นมาก่อน โทมัสพลละจากหญิงสาวทั้งสองและเข้าไปขยายภาพในจุดที่เขาเพิ่งสังเกตเห็น ภาพที่เขาขยายออกมาคือภาพชายคนหนึ่งนอนคว่ำหน้าอยู่ใต้ต้นไม้บนเนินเขา โทมัสกลับไปสวนสาธารณะเพื่อพิสูจน์ว่าชายคนนั้นถูกฆ่าจริงหรือไม่ โทมัสพบศพของชายคนนั้น เมื่อเขากลับไปที่สตูดิโอของเขาปรากฏว่าภาพถ่ายทั้งหมดของเขาหายไปหมดเหลือเพียงภาพถ่ายใบสุดท้ายที่เขาขยายจนมองแทบไม่ออกว่าเป็นภาพอะไร

กำกับแสดงโดย : Michelangelo Antonioni

หมายเหตุ : ได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงรางวัล Oscar ประจำปี 1967 ในสาขา Best Director และ Best Screenplay

ได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงรางวัล British Academy Awards ประจำปี 1967 ในสาขา Best British Art Direction, Best British Cinematography และ Best British film

ชนะรางวัล Golden Palm ที่งานประกวดภาพยนตร์เมือง Cannes ในปี 1967

เนื้อเรื่องย่อภาพยนตร์เรื่อง Chinatown (U.S.A. 1974)

เจค กิตตี้ส์เป็นอดีตตำรวจที่ลาออกมาเป็นนักสืบอิสระ วันหนึ่งเขาได้รับการติดต่อจากหญิงที่อ้างตัวว่าเป็นภรรยาของมิสเตอร์มัลแวร์ย์วิศวกรที่ควบคุมการสร้างเขื่อนเธอจ้างเขาให้สืบเรื่องชู้สาวของสามี เมื่อเจคทำงานสำเร็จปรากฏว่าภาพถ่ายที่เขาถ่ายเป็นหลักฐานกลับไปปรากฏในหนังสือพิมพ์ เจครู้สึกประหลาดใจมากและเขาก็ต้องประหลาดใจเป็นครั้งที่สองเมื่อเขาได้พบกับมิสซิสมาลแวร์ย์ซึ่งเป็นคนละคนกับที่มาว่าจ้างเขา เธอมาหาเขาพร้อมกับทนายเพื่อฟ้องร้องเขาเรื่องที่เขาไปสืบเรื่องของสามีของเธอ เจครู้ทันทีว่ามีคนกำลังเล่นตลกกับเขาและครอบครัวมัลแวร์ย์ เขาพยายามสืบหาคนที่อยู่เบื้องหลังเรื่องเหล่านี้ แต่มิสเตอร์มัลแวร์ย์กลับเสียชีวิตก่อนที่จะได้คุยกับเจค เจคสงสัยว่ามิสซิสมาลแวร์ย์อาจมีส่วนรู้เห็นเกี่ยวกับเรื่องทั้งหมด เจคพยายามสืบเรื่องการตายของมิสเตอร์มัลแวร์ย์ เขาต้องเผชิญกับเรื่องอันตรายนหลายครั้งและมิสซิสมาลแวร์ย์ได้เข้ามาช่วยเหลือเขาแทบทุกครั้ง สุดท้ายทั้งสองจึงมีความสัมพันธ์กัน มิสซิสมาลแวร์ย์ตั้งข้อสังเกตว่าโนอาห์ ทรอส พ่อของเธออาจจะเป็นผู้ที่อยู่เบื้องหลังเรื่องทั้งหมด เพราะทุกที่ที่เจคไปสืบมักจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับพ่อของเธอเสมอ แต่เจคกลับสงสัยมิสซิสมาลแวร์ย์ เขาตามสะกดรอยเธอไปที่บ้านหลังหนึ่งซึ่งหญิงสาวที่มีมิสเตอร์มัลแวร์ย์มีความสัมพันธ์ด้วยพักอยู่ เจคคิดว่ามิสซิสมาลแวร์ย์เป็นคนฆ่าสามีและจับตัวเด็กสาวคนนั้นเอาไว้เพื่อรักษาความลับ เมื่อเจคกลับไปที่บ้านมีโทรศัพท์ที่ลึกลับโทรตามเขาให้ไปที่บ้านของหญิงสาวที่เคยมาแสดงตัวว่าเป็นมิสซิสมาลแวร์ย์ เมื่อเจคไปที่นั่นในตอนเช้าเขาก็ได้พบว่าหญิงสาวคนนั้นถูกฆ่า เจคไปที่บ้านของมิสซิสมาลแวร์ย์พบว่าคนรับใช้ของเธอกำลังเก็บบ้าน เขาจึงตามไปที่บ้านที่มิสซิสมาลแวร์ย์เก็บตัวเด็กสาวคนนั้นเอาไว้ เขาพบว่าเธอกำลังเก็บข้าวของเตรียมจากไป เจคพยายามคาดคั้นให้เธอบอกความจริงทั้งหมด มิสซิสมาลแวร์ย์จึงได้บอกความจริงว่าเด็กสาวคนนั้นชื่อแคเธอรีน เด็กคนนั้นเป็นทั้งน้องสาวและลูกของเธอ เพราะเธอมีความสัมพันธ์กับพ่อของตัวเองจนเกิดเด็กหญิงคนนี้ เธอกำลังจะพาลูกสาวหลบหนีให้พ้นเงื้อมมือของโนอาห์ ทรอส เจคจึงพยายามวางแผนช่วยพวกเธอหนีโดยให้พวกเธอไปรอที่ไชน่าทาวน์ก่อน เจคเริ่มคาดเดาได้ว่าทรอสคงเป็นคนฆ่ามิสเตอร์มัลแวร์ย์ เขาพยายามจะจับทรอสแต่ทรอสพลิกสถานการณ์และบังคับให้เจคพาเขาไปหามิสซิสมาลแวร์ย์ ที่ไชน่าทาวน์ทรอสพยายามจะเอาตัวแคเธอรีนไปจากมิสซิสมาลแวร์ย์ เธอจึงยิงทรอสที่ไหล่เป็นการชู้ พวกตำรวจคิดว่ามิสซิสมาลแวร์ย์เป็นคนร้ายจึงยิงรถของเธอ แต่กระสุนกลับถูกมิสซิสมาลแวร์ย์จับเธอเสียชีวิต ทรอสรีบมาพาตัวแคเธอรีนไป เจคได้แต่ตกตะลึงกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วโดยที่ตัวเขาไม่สามารถช่วยเหลืออะไรมิสซิสมาลแวร์ย์ได้เลย

กำกับการแสดงโดย : Roman Polanski

หมายเหตุ : ชนะรางวัล Oscar ประจำปี 1975 ในสาขา Best Screenplay และได้รับเสนอชื่อเข้า

ชิงรางวัลอีก 10 สาขา

เนื้อเรื่องย่อภาพยนตร์เรื่อง Body Double (U.S.A., 1984)

เจค สกัลลีเป็นนักแสดงภาพยนตร์เกรดต่ำ เขาเป็นนักแสดงที่มีปัญหาเพราะเขาเป็นโรคกลัวที่แคบและเมื่อเขาารู้สึกตกใจกลัวเขายังไม่สามารถร้องขอความช่วยเหลือด้วย ปมปัญหาทั้งสองประการทำให้เขามีปัญหาในการแสดง ซ้ำเมื่อเจคกลับไปที่บ้านเขายังได้พบว่าเพื่อนหญิงของเขากำลังร่วมรักกับชายอื่นอยู่ เจครู้สึกผิดหวังจึงออกไปดื่มเหล้าอย่างหนัก เขาไปสมัครนักแสดงหลายที่และได้พบเพื่อน ๆ หลายคนทั้งเพื่อนใหม่และเพื่อนเก่า จากนั้นเขาก็ไปฝึกการแสดงและในตอนนี้องที่ที่เขาได้พบกับเพื่อนใหม่ที่เขาได้รู้จักตอนที่ไปสมัครนักแสดงด้วยกัน เมื่อรู้ว่าเจคไม่มีที่พักชายคนนั้นให้เจคไปเช่าห้องของเพื่อนของเขาและแนะนำให้เจคใช้กล้องส่องทางไกลในการสอดดูหญิงสาวในคฤหาสน์แห่งหนึ่ง เจครู้สึกประหลาดใจแต่ก็ชอบงานอดิเรกชิ้นนี้ แต่เมื่อเขาสอดดูหญิงสาวคนนั้นเขาก็ได้เห็นว่ามิชเชอิลินเดียคนหนึ่งแอบมองเธออยู่เช่นกัน เจคยอมสะกดรอยตามเธอเพื่อคอยดูแลความปลอดภัยให้หญิงสาวที่เขาสนใจ ชายอินเดียนได้วิ่งราวเอากระเป๋าของหญิงสาวไปเจควิ่งตามชายอินเดียนคนนั้นแต่ไม่สามารถจับตัวได้เพราะเจครู้สึกกลัวความแคบในอุโมงค์ เจคได้รู้จักตัวตนจริงๆของหญิงสาว เขาได้รู้ว่าเธอชื่อกลอเรีย ยิ่งไปกว่านั้นเขาเกือบจะมีความสัมพันธ์กับเธอก่อนที่เธอจะผลัดจากเขาไป คึ้นนั้นเจคแอบมองกลอเรียอีก แต่คราวนี้เขาได้เห็นชายอินเดียนคนนั้นในห้องของเธอ ชายคนนั้นพยายามฆ่ากลอเรีย เจควิ่งไปห้ามแต่ก็ไม่ทัน เมื่อตำรวจมาสืบคดีเขาพบว่าเจคเป็นพวกถ้ามอง เขากล่าวโทษเจคว่าเป็นต้นเหตุที่ทำให้กลอเรียต้องตาย เจครู้สึกผิดอย่างมากแต่เมื่อเขาได้เห็นโฆษณาภาพยนตร์สำหรับผู้ใหญ่เขาก็ได้เห็นโฮลี่ บอดี ดาราสาวคนหนึ่งมีรูปร่างและท่าทางเหมือนกับผู้หญิงที่เขาได้เห็นผ่านกล้องส่องทางไกล เจคจึงเข้าไปสืบว่าเธอเคยถูกว่าจ้างให้มาแสดงบทบาทของผู้หญิงที่ชอบเดินรำในชุดบางเบาในคฤหาสน์ของกลอเรียหรือไม่ เมื่อเขาได้ทราบความจริงว่าเธอเคยถูกว่าจ้างมา เจคจึงมั่นใจว่าสามีของกลอเรียเป็นคนวางแผนฆาตกรรมกลอเรียโดยใช้เขาเป็นเหยื่อ ยืนยันว่าชายอินเดียนคือคนฆ่ากลอเรีย อเล็กซ์สามีของกลอเรียคือคนที่เข้ามาตีสนิทกับเจคและให้เขาเช่าห้องและแนะนำให้เจคแอบดูห้องของกลอเรียนั้นเอง เขาแอบมองเจคและโฮลี่จากคฤหาสน์ อเล็กซ์ซึ่งใส่หน้ากากของชายอินเดียนตามโฮลี่ไปและพยายามฆ่าเธอเพื่อปิดปาก แต่เจคมองเห็นและเข้าไปขัดขวาง สุดท้ายอเล็กซ์ตกลงไปในเขื่อนพร้อมกับหลักฐานทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการฆาตกรรม

กำกับการแสดงโดย : Brian De Palma

หมายเหตุ : ได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงรางวัล Golden Globe ประจำปี 1985 ในสาขา Best Performance

เนื้อเรื่องย่อภาพยนตร์เรื่อง Blue Velvet (U.S.A., 1986)

เจฟฟรีย์จำเป็นต้องกลับมาดูแลกิจการของครอบครัวเพราะพ่อของเขาป่วยหนักต้องเข้าโรงพยาบาล ขณะที่เจฟฟรีย์กลับจากการไปเยี่ยมพ่อเขาบังเอิญพบใบหูของมนุษย์ในพงหญ้า เขาเอาใบหูนั้นไปให้ตำรวจ เจฟฟรีย์สนใจเรื่องนี้มาก เขาไปสอบถามเรื่องคดีนี้ถึงบ้านของนายตำรวจวิลเลียม แซนดี้ลูกสาวของนายตำรวจวิลเลียมได้แอบออกมาคุยกับเจฟฟรีย์และเล่าเรื่องเกี่ยวกับคดีที่เธอแอบฟังจากห้องทำงานของพ่อให้เจฟฟรีย์ฟัง พร้อมทั้งยังพาเจฟฟรีย์ไปที่พาร์ทเมนท์ที่โดโรธี วัลเลน ผู้ต้องสงสัยว่าอาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับคดีอาศัยอยู่ เจฟฟรีย์วางแผนจะเข้าไปซ่อนตัวในห้องของโดโรธีเพื่อแอบดูว่าเธอรู้เรื่องอะไรเกี่ยวกับคดีนี้บ้าง ในตอนแรกแซนดี้คัดค้านความคิดนี้แต่ต่อมาเธอก็ให้ความร่วมมือกับเจฟฟรีย์ การแอบเข้าไปในห้องของโดโรธีทำให้เจฟฟรีย์ได้รู้เบาะแสเกี่ยวกับคดี เขาได้รู้ว่าโดโรธีเป็นเหยื่อของแฟรงค์ อาชญากรใจโหด แฟรงค์จับตัวสามีและลูกของโดโรธีไปเพื่อบังคับให้โดโรธีทำตามที่เขาต้องการ โดโรธีรู้สึกผิดต่อครอบครัวเพราะตัวเธอเองก็พอใจกับการถูกแฟรงค์ทำร้าย เจฟฟรีย์มีความสัมพันธ์กับโดโรธีและเมื่อแฟรงค์รู้เรื่องเขาก็ทำร้ายเจฟฟรีย์ เจฟฟรีย์นำเรื่องที่เขารับไปเล่าให้นายตำรวจวิลเลียมฟัง ในคืนที่เจฟฟรีย์และแซนดี้กลับจากงานเดินร่ำพวกเขาได้พบกับโดโรธีที่อยู่ในสภาพเปลือยและถูกทำร้ายมาอย่างสาหัส เจฟฟรีย์ตัดสินใจย้อนกลับไปห้องพักของโดโรธี เขาได้พบศพนายตำรวจที่ร่วมมือกับแฟรงค์ในการค้ายาและศพของดอน สามีของโดโรธี เจฟฟรีย์คิดว่าเขาจะปล่อยให้ตำรวจมาจัดการเอง แต่ในขณะที่เขากำลังลงบันไดมาเขาได้เห็นแฟรงค์ในคราบของชายที่แต่งตัวดี เจฟฟรีย์จึงติดต่อกับพ่อของแซนดี้ทางวิทยุของตำรวจ เมื่อเจฟฟรีย์รู้ว่าแฟรงค์ก็มีวิทยุตำรวจเช่นกันเขาจึงหลอกแฟรงค์ว่าเขาอยู่ในห้องนอน เมื่อแฟรงค์มาถึงห้องของโดโรธีเขากวาดยิงใส่ทุกอย่างที่ขวางหน้า แต่สุดท้ายเจฟฟรีย์ก็เป็นฝ่ายยิงแฟรงค์ตาย เจฟฟรีย์กลับไปใช้ชีวิตที่สงบสุขกับแซนดี้ โดโรธีก็ได้พบกับลูกชายของเธอ

กำกับแสดงโดย : David Lynch

หมายเหตุ : ได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงรางวัล Oscar ประจำปี 1987 ในสาขา Best Director

ได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงรางวัล Golden Globe ประจำปี 1987 ในสาขา Best Performance และ Best Screenplay

เนื้อเรื่องย่อภาพยนตร์เรื่อง Sex, Lies and Videotape (U.S.A., 1980)

เกรแฮมเป็นชายหนุ่มที่ไร้สมรรถภาพทางเพศ เขาได้รับความพึงพอใจทางเพศจากการดูวิดีโอที่เขาสัมภาษณ์ผู้หญิงเกี่ยวกับประสบการณ์ทางเพศของพวกเธอ เกรแฮมได้รับคำเชิญจากจอห์นเพื่อนเก่าสมัยเรียนมหาวิทยาลัยให้ไปพักที่บ้าน เกรแฮมสนใจแอนภรรยาของจอห์นมาก และแอนก็รู้สึกสนใจเกรแฮมเช่นกัน จอห์นพยายามให้แอนพาเกรแฮมไปเลือกห้องพักเพื่อที่ตัวเขาเองจะได้พาซินเธียน้องสาวของแอนมาอนที่บ้านของเขาตามที่เธอต้องการ ต่อมาแอนได้ทราบว่เกรแฮมบันทึกวิดีโอการสัมภาษณ์หญิงสาวเกี่ยวกับเรื่องประสบการณ์ทางเพศ แอนรู้สึกว่าเขาคือคนประหลาดจึงหยุดการติดต่อกับเขาไปพักหนึ่ง หลังจากที่ซินเธียได้ฟังเรื่องของเกรแฮมจากจอห์นและจากแอน เธอก็รู้สึกสนใจเกรแฮมมาก ซินเธียไปหาเกรแฮมที่บ้านและได้ให้เขาสัมภาษณ์เรื่องประสบการณ์ทางเพศของเธอ ซินเธียเล่าให้แอนและจอห์นฟังถึงเรื่องที่เธอให้เกรแฮมสัมภาษณ์ทั้งแอนและจอห์นตกใจมากแต่ซินเธียไม่สนใจ จอห์นรู้สึกหึงหวงซินเธียแต่ซินเธียไม่สนใจและขอเลิกความสัมพันธ์กับเขา วันหนึ่งในขณะที่แอนทำความสะอาดบ้าน เธอได้พบต่างหูข้างหนึ่งของซินเธียตกอยู่ในห้องนอนของเธอ แอนผิดหวังมากที่สามีของเธอโกหกและนอกใจเธอมาตลอด แอนไปหาเกรแฮมและขอให้เขาถ่ายวิดีโอการสัมภาษณ์เธอบ้าง เกรแฮมคัดค้านในตอนแรกแต่ก็ยอมถ่ายวิดีโอให้แอน แอนอยากรู้เรื่องของเกรแฮม เธอจึงคว่ำกล้องวิดีโอมาถ่ายเกรแฮมและซักถามเขาว่าเหตุใดเขาจึงเปลี่ยนแปลงไปได้มากมายขนาดนี้ ในที่สุดทั้งแอนและเกรแฮมต่างก็เปิดเผยปัญหาที่ค้างคาใจ รวมถึงแสดงความรู้สึกที่ทั้งคู่มีต่อกัน เมื่อแอนกลับไปที่บ้านเธอขอหย่ากับจอห์น จอห์นรู้สึกว่ทุกคนเปลี่ยนไปเพราะเกรแฮมเขาจึงบุกไปที่บ้านของเกรแฮม จอห์นได้ดูวิดีโอเทปของแอนและได้รู้ว่าเกรแฮมและแอนมีความสัมพันธ์กัน เขาจึงออกมาบอกกับเกรแฮมว่าเขาเคยนอนกับแฟนเก่าของเกรแฮมก่อนที่เกรแฮมจะเลิกกับเธอ เกรแฮมเข้าไปทำลายวิดีโอเทปทั้งหมด หลังจากนั้นแอนเลิกกับจอห์นและอยู่กับเกรแฮม ความสัมพันธ์ระหว่างแอนกับซินเธียก็ดีขึ้นตามลำดับ

กำกับแสดงโดย : Steven Soderbergh

หมายเหตุ : ได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงรางวัล Oscar ประจำปี 1990 ในสาขา Best Screenplay

ชนะรางวัล Golden Palm ี่งานประกวดภาพยนตร์เมือง Cannes ประจำปี 1990

เนื้อเรื่องย่อภาพยนตร์เรื่อง Monsieur Hire (France, 1989)

ฮิเร้คเป็นช่างตัดเสื้อตามโบสถ์ทางไปรษณีย์ เขาเป็นคนเงียบๆ ไม่สูงส่งกับใคร เพื่อนของเขา คือหนูขาวตัวเล็กๆ ฝูงหนึ่งที่เขาเลี้ยงเอาไว้ ด้วยเหตุนี้เมื่อเกิดการฆาตกรรมเด็กสาวชื่อ ปีเอแคทท์ ทุกคนจึงคิดว่าฮิเร้คเป็นฆาตกร ฮิเร้คทราบดีว่าฆาตกรคือเอมิล ชายคนรักของอลิซหญิงสาวที่อาศัยอยู่ในห้องตรงกันข้ามกับเขา ทั้งนี้เป็นเพราะว่าฮิเร้คชอบแอบมองอลิซทำกิจกรรมต่างๆ ในห้องเสมอ และในคืนหนึ่งเขาได้เห็นเอมิลเข้ามาปลุกอลิซให้ช่วยเขาทำลายหลักฐานที่เขาฆ่าเด็กสาวคนหนึ่งไป ฮิเร้คไม่ยอมแจ้งเรื่องนี้กับตำรวจเพราะเขากลัวว่าอลิซ หญิงสาวที่เขารักจะคิดร้ายแค้นไปด้วย วันหนึ่งอลิซก็รู้ว่าฮิเร้คแอบมองเธออยู่จากฝั่งตรงข้าม เธอจึงเขาไปพูดคุยกับฮิเร้ค ฮิเร้คทราบดีว่าเหตุที่อลิซมาพูดคุยกับเขานั้นเป็นเพราะเธออยากจะรู้ว่าเขาเห็นเหตุการณ์ในคืนที่เกิดการฆาตกรรมหรือไม่ ฮิเร้คพยายามชักจูงอลิซให้ไปสวิสเซอร์แลนด์กับเขาพร้อมทั้งให้ตัวรถไฟแก่เธอ แต่อลิซกลับไม่ยอมไปกับเขาซ้ำยังไปแจ้งตำรวจว่าเธอพบกระเป๋าของหญิงผู้ตายในห้องของฮิเร้ค ฮิเร้ครู้สึกเสียใจมากแต่ก็ไม่ยอมบอกความจริงกับตำรวจ ฮิเร้คยอมสละชีวิตตัวเองแต่ไม่ยอมบอกเรื่องราวการตายของปีเอแคทท์ อย่างไรก็ตามเรื่องราวทุกอย่างก็ถูกเปิดเผยเพราะตำรวจได้พบจดหมายของฮิเร้คที่เล่าถึงเรื่องราวทั้งหมดรวมถึงเสื้อผ้าของเอมิลที่เป็นเลือดของเหยื่อที่ฮิเร้คเก็บเอาไว้ในตู้

กำกับการแสดงโดย : Patrice Leconte

หมายเหตุ : ชนะรางวัล Cesar ประจำปี 1990 ในสาขา Best Sound และได้รับการเสนอชื่อเข้าชิง

รางวัลในสาขา Best Director

เนื้อเรื่องย่อภาพยนตร์เรื่อง Proof (Australia, 1991)

มาร์ตินเป็นชายตาบอดที่หมกมุ่นกับการถ่ายภาพ เขาถ่ายภาพเพื่อใช้เป็นตัวพิสูจน์ว่าสิ่งที่เขารู้สึกกับสิ่งที่คนอื่นมองเห็นนั้นเหมือนกัน ทั้งนี้เนื่องจากเขาฝังใจว่าแม่ของเขาไม่รักเขาเพราะเขาตาบอด และแม่โกหกเขาทุกอย่างเพื่อเป็นการลงโทษเขา รวมถึงโกหกว่าตัวเองตายไปแล้วเพื่อที่จะได้หนีเขาไปได้ มาร์ตินมีแม่บ้านคนหนึ่งชื่อ ซีเลีย เธอหลงรักมาร์ตินและต้องการให้มาร์ตินไว้วางใจและรักเธอ แต่มาร์ตินไม่สนใจซีเลียซักยังกลั่นแกล้งเธอต่าง ๆ นานา วันหนึ่งมาร์ตินได้พบกับแอนดี้ ชายหนุ่มที่เป็นคนล้างจานในร้านอาหารอิตาเลียน มาร์ตินเลือกเขาให้เป็นคนอธิบายภาพถ่ายให้เขาเพื่อที่เขาจะได้พิมพ์อักษรเบลล์ติดเอาไว้ที่รูปแต่ละใบ แอนดี้เห็นรูปของซีเลียและรู้สึกสนใจเธอ เมื่อเขาได้มีโอกาสพบซีเลีย เขายังรู้สึกว่าเป็นคนที่มีเสน่ห์ แต่ซีเลียนั้นมองแต่เพียงมาร์ตินคนเดียว ซีเลียแอบถ่ายรูปของมาร์ตินเอาไว้มากมายเพื่อเป็นการระบายความในใจของเธอที่มีต่อมาร์ตินแต่มาร์ตินปฏิเสธความรักของเธอ ซีเลียรู้สึกโกรธมาร์ติน ยิ่งเธอได้รู้ว่ามาร์ตินไว้วางใจแอนดี้มากกว่าเธอซีเลียก็ยิ่งโกรธ เธอหลอกล่อแอนดี้ให้หลงรักเธอ เมื่อมาร์ตินรู้ว่าแอนดี้กับซีเลียมีความสัมพันธ์กันและแอนดี้โกหกเขาเพื่อปกป้องซีเลีย เขาโกรธทั้งสองคนมาก แต่เมื่อมาร์ตินได้ปรับความเข้าใจกับแอนดี้เขาก็ได้รู้ว่าคนเราบางครั้งจำเป็นต้องโกหก แต่ไม่มีใครตั้งหน้าตั้งตาโกหกคนตาบอด มาร์ตินจึงตัดสินใจปล่อยซีเลียให้เป็นอิสระ เขาให้เธอออกจากงานเพื่อที่เธอจะได้ไปพบกับคนใหม่ๆ ส่วนตัวเขาก็ยังเป็นเพื่อนกับแอนดี้ต่อไป

กำกับแสดงโดย : Jocelyn Moorhouse

หมายเหตุ : ชนะรางวัล Australian Film Institute ประจำปี 1991 ในสาขา Best Performance

ประวัติผู้เขียน

นางสาวชูศรี งามประเสริฐ เกิดเมื่อวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2517 ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร เป็นบุตรของนายวิชัย และนางชวี้งมี งามประเสริฐ ศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายที่ โรงเรียนสายน้ำผึ้ง สายศิลป์-ภาษา สอบเทียบวุฒิมัธยมศึกษาได้เมื่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สำเร็จการศึกษาปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ จากคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2536 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรปริญญาโทอักษรศาสตร ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2540

